

странство, и са отиваше направо въ единъ салонъ нѣкога украсенъ съ стѣлпове. На третъ му стѣны има врата за съобщеніе съ разны стаи, спалны и съ стаята на дверника, а най-хубавата стая бѣше гостинната. А отъ къмъ дѣсната и лѣвата страна на салона, ако кѣщата биваше голѣма, или на едната само страна виждаше са малка една стаица назначена собствено за ступанката. Въ срѣдата на салона са намѣрваше сѣкоги водохранилище, *impluvium* называемо.

Гостинната стая на Помпейскитѣ домове, толкови често поменувани отъ Римскитѣ поети, посветена на Ларитѣ (домашнитѣ богове) имаше подвиженъ *manila*, и на най-хубавия жгълъ единъ голѣмъ дървенъ *scindjka*, украсенъ и обкованъ съ обрѣчи мѣдин и съ тѣки гоздѣ прикованъ на мраморна лавица, щото невъзможно бѣ навлѣхвуть да го помѣстѣтъ отъ мѣстото му. Прѣдполага се че той е былъ кассата на домувладыката, макаръ че въ некой отъ открититѣ въ Помпея не са намѣрихъ пары; отъ туй заключаваме че вѣроятно тѣ са правяхъ често за украшеніе отъ колкото за употребеніе.

Въ тѣзи зала (*atrium*) приемахъ домувладыцитѣ своитѣ покровителствуемы (*clientes*) и по-долнитѣ си. Въ по-първитѣ домове имаше нарочитъ робъ за службата въ тѣзи зала, и не са мърдаше отъ тамъ Никога, и въ реда на другаритѣ си той занимаваше голѣма и знаменита степенъ. Срѣщо входа въ тѣзи зала направо намѣрваше са архивътъ (*tablinum*), на който стѣнитѣ йзично бѣхъ исписаны. Въ него ся пазяхъ сѣкаквы домашны книги и тевтери или таквызи конто принадлежахъ на общественната служба, която изпълняше домувладыката. На една жгълъ често са намѣрваше трапезарія, а на другія една стаица, която може да наречемъ малкъ Музей, защото въ него ся пазяхъ работы считаны за рѣдкости и многоцѣнны. Сичкитѣ поменжты стаи имахъ вратата си на една колонада. Подъ колонадата на десно и на лѣво намѣрвахъ са врата, конто водяхъ въ спалны стаи и въ друга трапезарія, защото древнитѣ общо двѣ трапезаріи имахъ, едната за лѣтъ, а другата за зимѣ, или може бы едната за обыкновенны, а другата за тържественны пиришества. Ако ли домувладыката искаше да показва претенції къмъ ученіето, имаше особно мѣсто, което наричахъ библиотекъ, и то друго не бѣше освѣтъ една стаица съ малко пергаменны ремички, конто у древнитѣ са считахъ изрядно събраніе отъ книги.

Тамъ дѣто са свършваше колонадата намѣрваше са обыкновенно готварницата; ако кѣщата бѣ голѣма нѣмаше само колонада, но еще и градина съ источникъ или съ водохранилище въ което храняхъ рыбы. Срѣщо архива и къмъ края на колонадата са намѣрваше още една